

"ÖVENSK."
BRANDKÄRSTIDNING
 FACKORGAN FÖR SVERIGES BRANDKÄRER

N:o 9. GÖTEBORG.
 Joh. Olssons Eft. Boktr. **Sept. 1910.**
 1910.

<p>Äges af: Svenska Brandmanna-Förbundet. * Utkommer en gång i mån.</p>	<p>REDAKTÖR OCH UTGIFVARE. ÖFVERBRANDMÄSTARE. ERIK BLOMGREN. GÖTEBORG.</p>	<p>Prenumerationspris: Kr. 2: 75 för år. Lösn. 25 öre. Annonspriser: Å omslaget 50 öre, å blad mell. text 80 öre, i texten 1 kr. pr cm. och spalt.</p>
--	--	---

Grupp af Jönköpings brandkår. (Se text i N:o 4).

Från venster räknadt: Dist.-korpr. J. F. Sandgren; v. Brandchefen E. P. Ekholm; Brandchefen Kapten N. C. Ohlson; Brandmäst. K. L. Törngren; Dist.-korpr. E. Brandt. — Korpr. O. Nilsson; Korpr. A. Törnkvist; Brandsold. H. Svensson; Korpr. G. Grahm; Brandsold. O. Ekberg; H. Holmkvist; E. Hägert; G. Falk; F. Karlsson; A. Larsson; A. Johansson; E. Andersson och E. Johansson.

Vänersborgs brandväsen.

Efter flera utredningar och förslag beslöt Vänersborgs stadsfullmäktige i slutet af sistlidet år att förbättra sitt brandväsen genom inrättandet af en halffast brandkår och ökandet af vattenledningens effektivitet i enlighet med ett af brandförsäkringsbolagen godkändt förslag.

Trycket i vattenledningen skall närmare fördubblas, i det vattentornet skall höjas från 16½ till 31½ mtr och några 4-tumsledningar i rörnätet skola utbytas mot 8- och 6-tums.

Under öfvergångstiden tills brandstation blir uppförd skall brandkåren bestå af brandchef, vice d:o och 30 brandsoldater, däraf 2 korporaler, hvilka bo i sina hem i staden. Till såväl deras hem som arbetsplatserna gå alarmledningar från polisstationen, som tillsvidare äfven är brandstation.

Aflöningen är 50 kr. pr år (korporal 100), 50 öre i timman vid tjänstgöring och öfningar, olycksfalls- och sjukförsäkring samt uniformspersedlar.

Soldaterna skola anställas med kontrakt för 3 år med 3 månaders ömsesidig uppsägningsrätt.

Förslag till brandstation för brandmästare och 10 brandsoldater föreligger, och blir detta antaget, kommer någon förändring af brandkåren att företagas.

Meningen är, att brandkåren skall träda i verksamhet innevarande höst.

Vid eldsvådor.

Intet utrop är kanske i stånd att framkalla en så häftig uppståndelse som ropet: »Eld!» Ej håller kan detta förväna när man påminner sig, att eldfeinden hvarje år orsakar ofantliga förluster, förluster af både människolif och egendom. Men andra olyckor ställa ej håller sådana kraf på handlingskraft och kallblodighet som just eldsolyckor. Ofta kan också den röda hanens framfart stärfas genom ett raskt och lämpligt uppträdande och, hvad som är af ännu större betydelse, ett uppförande af människolif förebyggas.

Den undervisning i brandkärsexercis, som lämnas i många moderna skolor, är, skriver »Scientific American» säkerligen nyttig, blott den ej sker på bekostnad af hvad man skulle kunna kalla »eldsvådeuppfostran». Hvarje

barn borde med tillhjälp af regler och experiment undervisas om hur det skall bära sig åt, om eld utbryter i dess eget hem. Det borde lära sig att handla raskt och metodiskt, antingen för att släcka flammorna eller om så är nödvändigt fly ur huset. Lektioner af detta slag, förtydligade af praktiska öfningar, kunna bli af ofantlig nytta.

Tag t. ex. ett fall, där eldsvåda orsakas af en kullstjälpit fotogénlampan. Elden flamar upp plötsligt och häftigt, men om man är snabb att handla kan olyckan begränsas, så att endast mattan, bordduken eller hvad eljes lampan faller på går till spillo. Att gjuta vatten på flammorna är till ingen nytta: den brinnande oljan blir endast spridd öfver ett större område. Dina ansträngningar måste gå ut på att kväfva elden genom att använda något som absorberar fotogéne och detta sker bäst genom sand, jord, mjöl eller något dylikt.

Raskhet är, som nämnt, det bästa vapnet i striden mot elden. I synnerhet gäller detta när man vaknar på natten och finner rummet omhvärfadt af lågor. Ej ett ögonblick får förloras. Först bör man göra ett försök att komma ut genom dörren och ned för trapporna. Att fly genom en korridor eller rum, fyllda med kväfvande rök är icke omöjligt om man knyter en våt näsduk öfver mun och näsa och sedan förflyttar sig framåt krypande på händer och fötter, enär röken stiger uppåt med den heta luften.

Men om hela huset står i lågor, så att det är omöjligt att komma ut dörrvägen, måste man bereda sig att fly genom fönstret. Knyt ihop alla till hands varande lakan och handdukar med fasta knutar, som ej gå upp, och kasta sedan ut genom fönstret madrasser och kuddar, på hvilka ni kan falla, ifall ni skulle släppa taget i det »fallrep» ni gjort er. Gör sedan fast ert rep vid fönsterposten, låt dess andra ända glida ut genom fönstret och, sedan ni öfvertygat er att den räcker eller nästan räcker ned till marken, så klättra djärft ned. Det är naturligtvis öfverflödigt att nämna, att risken af ett fall är tämligen stor; därför bör denna utväg endast begagnas när alla andra äro stängda.

Annonsera

uti Svensk Brandkårs-Tidning om lediga platser vid brandkårerna!

Rökförgiftning.

Kampen mot elden kräver sina offer. Man hör det med beklagande, men förundrar sig dock icke vidare däröfver, ty hvilken kamp kräver icke offer? Det egendomliga i det krig, som brandkåren för mot elden, är blott, att just den fiende, som brandkårmännen bekämpa, i regeln är vida mindre farlig för dem än dess bundsförvanter, som i allmänhet i jämförelse med elden själf aktas vida ringare. Visserligen händer det ibland, att en man blir skadad eller kanske till och med dödad af en eldtunga, men flertalet offer kan icke skrivas på själfva lågornas konto, utan måste tillskrifvas rökens skundära verkningar, och all uppfinningsförmåga på eldsläckningsteknikens område riktar sig också på att skydda brandmanskapet mot rökens skadliga inflytande.

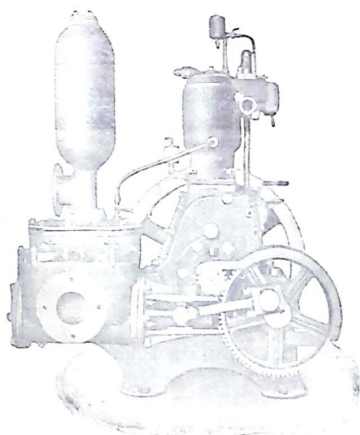
Det faktum, att alltjämt och ännu i dag brandsoldater sjuka och t. o. m. dö som offer för röken, bevisar tillfyllest, att alla de försök, som gjorts att bekämpa rökens farlighet, varit fruktlösa eller åtminstone icke krönts med någon större framgång.

Vid brandkåren i större städer användas rökhjälmar, ej olika dykarhjälm. Detta skyddsmedel verkar ofelbart, hvarhelst det kan komma till användning, då det fullständigt utestänger röken och sålunda hindrar dess till andningsorganen, samtidigt med att det möjliggör den för andningen nödvändiga syretillförseln på konstlad väg. Rökhjälmsens ofullkomlighet ligger däri, att den afsevärdt hindrar bäraren här af i hans arbete och af detta skäl kan bäras endast under vissa förutsättningar. I regel användes den endast vid eldsvådor i källarlokal, där röken alltid blir tätast och farligast, eftersom den ju ej har den ringaste möjlighet att skingra sig och draga bort. Då tager brandsoldaten syreapparaten med sig på ryggen, under det att eljest, då rökhjälmar användes, luften pumpas in genom en vid hjälmens fästad slang. Brandsoldaten kan således endast jämförelsevis sällan komma i åtnjutande af det skydd, som denna i och för sig förträffliga apparat förmår lemna, och är följaktligen vid de flesta eldsvådor skoningslöst utsatt för rökens fördärliga inflytande. De tämligen ofta återkommande fallen af rökförgiftning äro således ännu så länge oundvikliga.

Fackmännen äro för rästen icke eniga om begreppet »rökförgiftning». »Rökförgiftning förekommer icke», mena några. De vilja därmed hafva sagt, att rökens inverkan vid en enstaka eldsvåda icke skulle vara i stånd att

lägga brandsoldaten på sjukbädden, än mindre vålla hans död, ty den som tillhör brandkåren, måste också kunna tåla röken. Däremot undergräves enligt dāras åsikt brandsoldatens hälsa systematiskt af denna fortlöpande kedja af brand efter brand och därmed förenadt släckningsarbete, ända tills sjukdomssymptomen vid något tillfälle ge sig tillkänna och och det angripna nervsystemet vågra fungera. Andra åter hålla före, att en enstaka eldsvåda under vissa omständigheter förmår åstadkomma en plötslig rubbning i nervsystemet, något som de förstnämnda betrakta som följden af en långvarig yrkesutöfning. Och hvad röken icke förmår ensam, det uppnår den i förenning med den oerhörda hettan, i synnerhet sommardag, då luftens höga temperatur kommer eldens värmeutveckling till ytterligare hjälp.

Skånska Brandkårsfören. Tidskrift.

Motorsprutan "MERIT"

— 5 hkr. —

Lättskött och absolut tillförlitlig.

Driftkostnad: c:a 25 öre pr timma.

Uppfordrar 600 lit. vatten pr minut med en 25 met. vågrät, 20 met. lodrät stråle.

C:a 4 minuter för igångsättning.

A.-B. Fredr. Wagner.

Motorafdelningen.

Göteborg.

Stockholm.

Malmö.

Ny lönestat för Upsala brandkår.

På förslag af brandchefen har stadsfullmäktige vid sammanträde den 20 maj fastställt följande lönestat för brandkårens personal, att gälla från och med den 1 januari 1911.

För brandchefen... lön kr. 2,500: —
1 ålderstillägg ... » 500: —
Hyresbidrag ... » 500: — 3,500: —

För öfverbrandmästaren, jämte familjebostad ... lön kr. 1,800: —
1 ålderstillägg ... » 200: —
Beklädnadsersättn. » 150: — 2,150: —

För brandmästaren, jämte familjebostad ... lön kr. 1,500: —
1 ålderstillägg ... » 150: —
Beklädnadsersättn. » 150: — 1,800: —

För förmannen (maskinisten), jämte familjebostad lön kr. 1,350: —
1 ålderstillägg ... » 150: —
Beklädnadsersättn. » 150: — 1,650: —

För brandsoldat:
1 året ... lön kr. 900: —
2 och 3 året... » » 960: —
4 » 5 » ... » » 1,020: —
6 » 7 » ... » » 1,080: —
8 » 9 » ... » » 1,140: —
10 och följ. år » » 1,200: —

Arvode till korporal 120 kr. och till vice korporal 60 kr. pr år.

Manskapet åtnjuter, förutom bostad, fri beklädnad utom skodon och underkläder, för hvilka i ersättning utbetalas 60 kr. pr man och år.

Befäl och manskap åtnjuta dessutom fri vedbrand.

Pensionskassan för Sveriges städer.

Den 17 augusti sammanträdde i Stockholm ombud för 74 af landets städer för dryftande af frågan om upprättandet af en för flertalet städer gemensam pensionskassa, afsedd att bestrida pensioneringen af deras befattningshafvare.

Frågan är som bekant icke ny. Den ställdes redan för fyra år sedan under debatt i Vester-viks stadsfullmäktige af d:r Axel Lund, och har under de gångna åren avancerat så långt, att en komité utarbetat förslag till reglemente för »Svenska städernas pensionskassa». Det var närmast för

att uttala sig öfver detta förslag som nämnda ombudsmöte kommit till stånd.

Mötets ordförande var frågans upphofsman, d:r Lund, sekreterare rådman O. Matsson, Linköping.

Vid sammanträdet uppstod en liflig principdebatt rörande frågan, huruvida pensionstagarne borde vara bidragsskyldiga eller icke.

Rådman G. Fant, Nyköping, framhöll som sin åsikt, att för befattningshafvare bör stipuleras bidragsskyldighet, emedan pension bör för städernas tjänstemän vara en rättighet, ej en gåfva. Med 31 röster mot 8 uttalade sig också mötet för att pensionstagare bör lämna dylikt bidrag.

Till protokollet beslöts göra ett uttalande om önskvärdheten af att tabeller upprättades, hvilka angäfvö inbetalningarnas storlek för olika inträdesåldrar, för att därigenom möjliggöra för de olika städerna att beräkna kostnaderna för inträde i kassan.

Mötet beslöt att icke fatta något definitivt beslut angående reglementet för pensionskassan utan återremittera reglementet till komitén, som skulle insända detsamma jämte en sammanfattning af mötets uttalanden till stadsfullmäktige med anmodan att utse nya ombud med fullmakt att slutgiltigt antaga reglementet.

Det föreliggande reglementsförslaget behandlades därefter punkt för punkt. Ett väckt förslag, att kassan äfven skulle omfatta befattningshafvare i köpingar och municipalsamhällen afslogs. Mot bestämmelsen att stad skall vara pliktig att i fråga om alla nyanställda befattningshafvare ingå i kassan för alla fast anställda, gjordes åtskilliga anmärkningar. Rådman Fant yrkade på en direkt bestämmelse rörande sättet för slutlönens fixerande samt proportionen mellan denna och pensionen. Yrkandet afslogs med 35 röster mot 10. Åtskilliga önskemål uttalades om tidigare pensionsålder för bl. a. stadsläkare, poliskonstaplar och kvinnliga skrifbiträden, men vid voteringen godkändes komiténs förslag med 25 röster mot 17, som afsvos för återremiss.

En mindre Brandstege

af 18 meters höjd, för en häst, Ulmer-modell, finnes till salu på grund af det en större sådan inköpts.

Närmare underrättelse hos Brandchefen, Örebro.

Säljes å apotek och i färg- & kemikalieffärer.

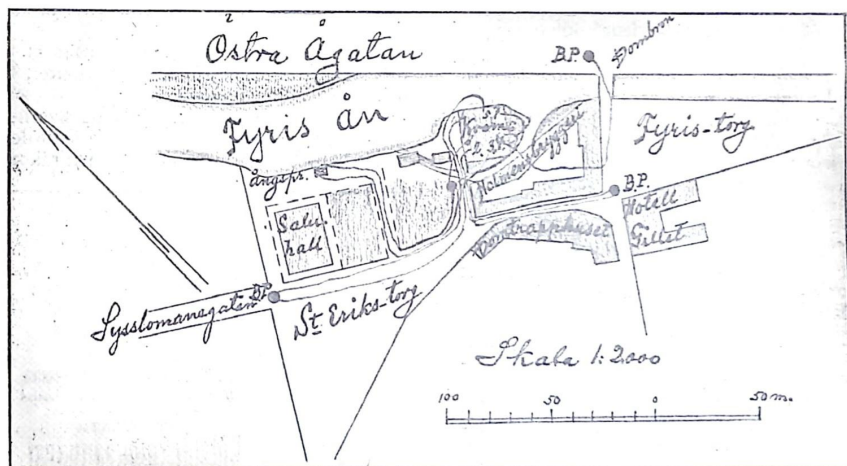
En gros genom BILLQVIST, LUNDWALL & Co. Göteborg.

Akademikvarnen i Upsala härjad af eld.

En af Upsala stads märkligare byggnader, den gamla på Studentholmen belägna Akademikvarnen, har natten till den 27 augusti härjats af eld.

redan då syntes hafva ganska stor omfattning gafs genast order om att stora ångsprutan skulle utgå. Stora porten till kvarnen måste upphuggas, men elden och hettan voro så besvärande, att strålförarne till en början måste stå på flera meters afstånd från eldhärden och först långsamt kunde de arbeta sig fram till porten och något innanför denna.

Då elden angreps från norra sidan började det ena fönstret efter det andra att ramla på södra sidan åt Dombron till. Från Holmens bryggeri angreps då elden äfven från

Gruppering af slangledningarne omkring kl. 3 f. m.

Kl. 2,13 f. m. alarmerades brandkåren från brandtelegrafskåpet i hörnet af Trädgårdsgatan och Riddartorget.

Brandkåren uttryckte med en redskapsvagn och mekaniska stegen. Vid framkomsten slogo lågorna ut genom flera fönster å norra sidan, hvarför elden angreps med två slangledningar från denna sida. Som elden

denna sida. Fem ledningar från tre brandposter voro nu i arbete. Men elden härjade med oförminskad kraft. Ångsprutan kunde börja sitt arbete något före kl. 3 f. m. och från denna leddes två slangledningar, den ena vid eldstället genom grenkoppling utgrenad till två. Besprutningen kunde nu fördelas på alla sidor, i det att i vattnet i ån äfven ste-

gar restes mot östra sidan så att huset var helt och hållet omringat af slangar. Det var ett hemskt imponerande skådespel, när elden var som starkast och slog ut genom alla fönster och väldiga eldpelare stodo upp öfver taket.

Strax efter kl. 5 var elden begränsad och all fara öfver för kringliggande byggnader.

Vid Holmens bryggeri hade stallet måst utrymmas, när man icke var säker om att kunna hålla elden från denna byggnad, som blott genom kvarnrännan skildes från eldhärden. När brandkåren kom till platsen stodo flera fönster åt kvarnsidan öppna, men dessa stängdes genast. Hade vädret ej varit så lugnt, är det föga sannolikt att branden kunnat begränsas till kvarnen.

Ångsprutan kunde emellertid nu uppbröstas under det att fem ledningar från brandposter fortfarande voro i verksamhet till kl. 12 midd. då tre ledningar indrogs och släckningsarbetet bedrefs med återstående två ledningar, 1 befäl och 8 man. Kl. 5 e. m. indrogs ytterligare en ledning och eftersläckningsarbetet kunde öfverlätas till 1 korpral och 3 man till kl. 8 f. m. den 28, då styrkan minskades till 2 man, hvilka fortsatte arbetet till kl. 8 e. m., då sista slangledningen upptogs.

Påföljande natt hölls vakt genom kvarnarendatorns försorg.

Lyckligtvis inträffade under branden ingen olyckshändelse trots att faror hotade brandmanskapet på många sätt. Brandkarlarne trängde sålunda in i kvarnen, därvid kvarnstenarne hängde öfver dem.

Ett maktpåliggande och farligt uppdrag var äfven att gå upp på taket åt östra sidan, där öppningar höggos under det eldhafvet hotade å ena sidan och strömmen i ån den andra.

All inredning i kvarnen är förstörd, men lyckades man rädda det å västra sidan vidbyggda maskinhuset.

Kvarnen, som eges af Upsala Akademi, innehafves på arrende af f. handl. A. W. Gustafsson, hvilken gör stor förlust, då inbyggande sådeslager var oförsäkradt. Det beräknas att förlusten uppgår till omkr. 20,000 kr.

Kvarnbyggnaden med inredning är försäkrad i städernas Allmänna Brandstodsbolag för 115,300 kr. och brandskadan å detta uppgick till kr. 85,461: 50.

Elden har efter hvad senare kunnat utrönas, antagligen uppkommit på så sätt, att friktion uppstått mellan järnbanden å ett stenpar och antändt mjöl och närliggande trävirke och denna eld, dold af mjölkaret ej ob-

serverats af kvarnarbetarne då arbetet för dagen avslutades, och kunde för den skull få så stor omfattning.

Denna del, som nu härjats af en förödande våldeld är själfva hjärtpunkten af det äldsta Upsala.

Här på Studentholmen har det bedrivits kvarnrörelse sedan medeltiden. Den första kvarnen byggdes därst. af ärkebiskop Magnus Bosson († 1289) sedan domkyrkan förut i donation fått kronans fiskevatten under bron. I början af 1300-talet ägdes hela holmen jämte vattenverk af Andreas And, som sedermera skänkte alltsammans åt domkyrkan.

I början af medeltiden blef den nedre delen af stadsdelen Fjordingen, dit Studentholmen hör, mera tätt bebodd. De flesta husen ägdes alltiämt af klerkerna och domkyrkan, hvilken senare där innehade bl. a. en smedja samt en hel del gatubodar.

När Rudbeck sedan omtalar, att genom hans bemedling åren 1664—1666 kronans tullkvarn ombyggdes och reparerades, är det således mycket möjligt, att han åsyftar ofvan nämnda af ärkebiskop Bosson utförda vattenverk.

Med de inkomster som gjordes af kvarnen aflönades akademiens professorer, därpå namnet Akademikvarnen.

Att den nu af elden härjade kvarnen är densamma, som här ofvan omtalats, torde vara mycket svårt att bevisa, men att den räknar så-

"Kustros"

(REGISTRERADT)
ODENIUS PATENT. -- SVENSK TILLVERKNING.
Af helpressad förblyad z:n svensk
Stålplåt eller Koppar.
MEST EFFEKTIVA

Eldsäckningsapparat.

Godkänd af Tarifföreningen
för svenska och utländska
Brandassuransbolag.

Vid sprutning botten uppl
Vid afbrytning botten ned!

A. B. ERNST ODENIUS MASKINAFFÄR
GÖTEBORG.

Rikstel.: 1596 & 6995.

väl materiel som konstruktionssätt från den-
samma har den största sannolikhet för sig.

De massiva dörrarna, som mycket på-
minde om de på Domkapitelhuset, härrörde
med visshet från 1600- eller 1700-talets ge-

digna byggnadskonst; likaså kan man till-
skrifva denna de kraftiga stenmurarna, som
vid branden visade sig så väl kunna bestå
emot den intensiva hettan.

Brandkårsmanamötet i Helsingfors.

Som vi förut i en notis uti denna tidning
meddelat, erhöll Öfverbrandmastaren C. A. Carls-
son i Göteborg af drätselkammaren ett litet rese-
bidrag, för att under sin semester kunna bevista
7:de allmänna brandkårsmanamötet i Helsingfors
den 8—10 juli och ha vi efter hans återkomst
försökt att »pumpa» honom på några af hans in-
tryck från denna sin resa, ehvad som kan falla
inom ramen för brandväsendets gebiet.

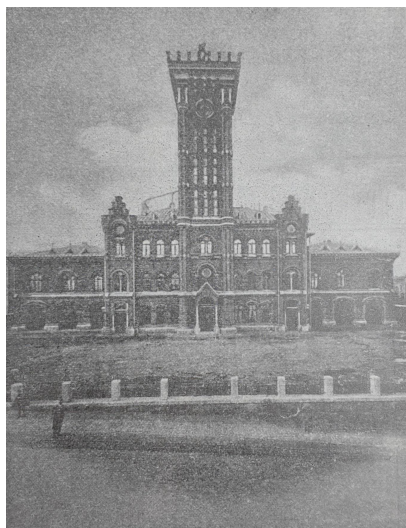
Under bortresan besökte han först Södertelje
och dess synnerligen väl skötta brandstation. Detta
var för honom en mycket god början, ty för utom
det, att brandkåren i Södertelje på hvarje brand-
man gör ett godt och fördelaktigt intryck, så blir
man också af brandmästare Wiberg med fru på
det gästvänligaste sätt mottagen och omhuldad. Så
skedde också med broder C.

Då han sedan kom till Stockholm aflade han
besök å Johannis brandstation för att bese Stock-
holms brandkårs nya brandtelegraf, för hvilken
förut utförligt redogjorts uti denna tidning. Brand-
chefen major Sabelström och verkmastaren Norell

visade honom brandtelegrafen i detalj och han var
mycket förtjust öfver hvad han såg samt önskade
blott att det ej måtte dröja allt för länge innan
också Göteborgs brandkår får ett lika säkert brand-
telegrafsystem, som Stockholms brandkår nu har.

Efter ankomsten till Helsingfors, dagen före
mötets början, begaf han sig direkt till brandkå-
rens hufvudstation och uppsökte där brandmästare
Ekman, välbekant för åtminstone alla skandinaviska
och finska brandmän, som en af brandväsendets if-
rigaste föregångsmän. Brandmästare Ekman mottog
honom på det allra hjärtligaste, presenterade honom
för sin chef, 1ste brandmästare Wassénus, samt
inbjöd honom därefter att under sin Helsingfors-
vistelse taga bostad i sitt hem, hvilket storartade
erbjudande C. naturligtvis med största tacksamhet
mottog.

Hvad han tyckte om hufvudbrandstationen i
Helsingfors?

Brandkårens hufvudstation i Helsingfors.

Ingen obemärkt
Eldsvåda.

Kolos- och Gasförgiftningar

omöjliggöras genom alarmparaten

»Skyddsängeln».

Pris endast 10 kronor per styck.

Finnes hos hvarje installatör för gas-
och ringledning samt i parti hos

ANDERSSON & LINDBERG, Aktiebolag,

☐ GÖTEBORG ☐

Rikstel. 2284, 3334.

Återförsäljare antagas.

MINIMAX

släcker mer än 13 eldsvådor om dagen.

Minimax Hufvudkontor.

Tel. 6366. C. O. Elliot. Göteborg.
(118)

Jo, den verkade till det yttre både storslagen och vacker, men invändigt förekom samma fel, som hos de allra flesta andra brandstationer af något äldre datum: det var trångt om utrymmet.

Helsingfors brandkår hade dock lyckats att på ett mycket praktiskt sätt tillvarata det utrymme som förefunnits. Isynnerhet föreföll honom verkstadslokalerna utmärkta och det arbete som där utfördes synnerligen anmärkningsvärdt, ty där tillverkades såväl handkraft- som kolsyresprutor och för öfrigt snart sagt all annan dylik brandattiralj af utmärktaste beskaffenhet.

Fredagen den 8 juli kl. 9 f. m. öppnades brandkärsmannamötet i Brandkärshusets, med brandkårsfanor smyckade festsal af ordföranden i Helsingfors F. B. K:s bestyrelse, borgmästar A. Aminoff, som därvid på svenska och finska framhöll betydelsen af gemensamma fackmöten och betydelsen af de frågor, som vid detta möte skulle komma till behandling. Till sist hälsade talaren de närvarande välkomna och förklarade sjunde allmänna brandkärsmannamötet öppnadt.

Uti mötet deltog 304 personer från Finland samt 3 från Sverige, nämligen branchefen i Gefle, major O. v. Malmberg, branchefen i Norrköping R. Mossberg och öfverbrandmästaren vid Göteborgs brandkår C. A. Carlsson.

Till ordförande för mötet utsågs borgmästar A. Aminoff samt till vice ordförande borgmästaren, friherre Harald von Hellens från Björneborg och

Jonsereds Fabrikers

Äktiebolag

GÖTEBORG

rekommenderar sina tillverkningar af sprutslangar af prima kvalitet.

rektor S. Westerlund från Uleåborg. Som sekreterare fungerade jur. kand. G. Takolander och som tolk fil. mag. H. Korkeakoski.

Till medlemmar i utställningskommissionen utsågos bergsrådet E. Bergroth, ingenjör H. Catani, arkitekt B. Blom, ingenjören J. Rundqvist, arkitekt A. Petrelius och brandmästar O. Ekman från Helsingfors, brandmästar J. Aarnivaara från Viborg, direktör G. F. Astrén från Uleåborg, handlanden J. Nurminen från Raumo och fabrikant Helsingius från Borgå.

Sedan Allmänna Brandkårsförbundets i Finland Förbundsråds protokoll föredragits vidtog den egentliga diskussionen.

För de frågor, som å mötet skulle diskuteras, har förut lämnats uppgift uti denna tidning, och skulle det nu föra oss alldeles för långt att här närmare redogöra för de diskussioner som fördes, hvarför de föribigås i denna berättelse, ehuru de voro både intressanta och lärorika.

Endast beträffande frågan om inrättande af ett brandkärsmuseum vilja vi omtala att mötet enhälligt förenade sig om representantens brandmästar Ekman's förslag att F. B. K. i Åbo skulle taga initiativet till inrättande af ett dylikt museum.

I samband med brandkärsmannamötet var anordnad en god och rikhaltig utställning af brandredskap och dylikt. Våra svenskar gäfvos liksom finnarne åt densamma sitt fulla och berättigade erkännande, men de kände samtidigt inom sig en viss beklämning inför det faktum att våra präktiga svenska firmor och fabrikanter på detta område så fullständigt lyste med sin frånvaro.

Till nedanstående utställare utdelades följande pris:

Ryberg & Co,
Änggatan 5. Telefon 7243. Göteborg
Metallvarufabrik.

Tillverkning af låsar (glidstycken) till
lifräddningslinor.

E. Fromell,

□ □ **Sundsvalls brandkår.** □ □

Mekaniska brandstegar intill 25 meters
höjd, utdragsstegar, hakstegar, brandredskaps-
vagnar, lätta sjuktransportvagnar.

◻ **Starka Alluminiumhjelmar** ◻

tillverkas af

Leander Englund,
Sundsvall.

I pris: Siemens & Halske A. G., Berlin, för en kollektion af brandalarmsignalapparater;

Brandmästar G. Wassenius, för en kollektion handkraft-brandprutor, en kolsyrespruta och vikbara hakstegar, särskildt med fäst afscende vid arbetets goda och noggranna utförande;

Pluvius-depöten, Helsingfors, för eldsläckningsapparaten »Pluvius», vanlig typ;

Minimax-agenturen, Helsingfors, för eldsläckningsapparaten »Minimax», Helsingfors;

Handlanden Julius Tallberg, Helsingfors, för trädglasrutor och elektrogas i kopparinfattning;

Firman Alb. Püschel, Tammerfors, för en ögonblicksslangkoppling;

Firman Chr. Nissen, Helsingfors för rökapparaten »Draeger» samt

A. B. Tekniska Agenturen, Helsingfors, för en benzinmotorspruta.

Första pris skulle äfven tilldelats firman P. Sidorow för eldsläckaren »Rapid», om denna ej stått utom täflan.

II pris: Kerava Pump- ja Armatuuritehdas O. Y. för en pump;

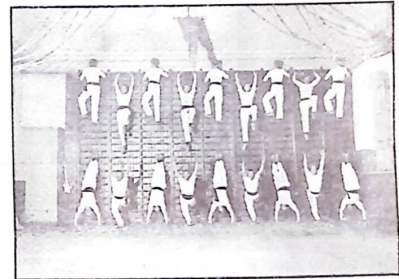
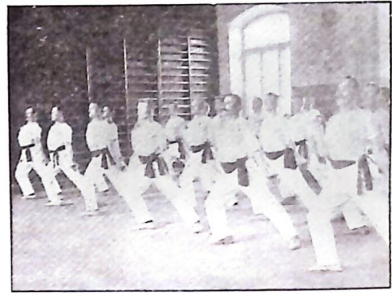
Aktiebolaget Husqvarna, för en brandmansutrustning.

Samtliga pris bestodo af diplomer.

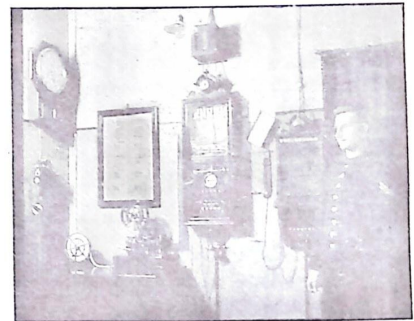
Efter det programmet genomgått, afslutades mötet af ordföranden med ett tack till funktionärer och deltagare. Svenskarnes tack framfördes af major von Malmberg.

Sedan aftackningen undanstökats afmarscherade samtliga mötesdeltagare med svenskarne i tåten till ordinarie brandkårens hufvudstation där en synnerligen vacker och intressant uppvisning i gymnastik och redskapsexercis vidtog efter följande program:

1:a. Gymnastikuppvisning.

2:a. Natligt alarm.

Eldsläckningsapparaten "Pump-Rapid"

Patent.

Allm. Telef. 3475.

Riks. 6053.

Telegr.-adr: Sprutbolaget.

Pris Kr. 30 med
3 laddningar.

Enda tillverkare:

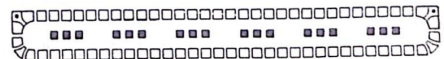
A.-B. S. Henrikssons Sprut-
fabrik & Mek. Verksiad.

Ligna, Stockholm. Sö.

(112)

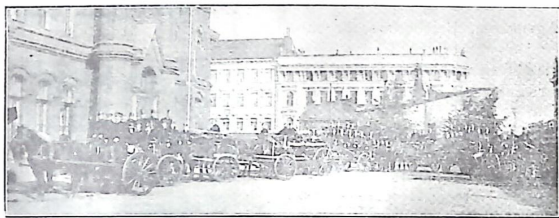

Sprid Svensk Brandkårs-Tidning!

Första afdelningen rycker ut.

3:e. Vattengifning med gasspruta, som sedan kombineras med vattenledning.

4:de. I följd af det skrala vattenledningstrycket sättes lilla ängsprutan i funktion.

5:te. Skolexercis med hakstegar, Lifräddning.

6:te. Af rök sanslösa personer återkallas till medvetande och föras bort på bärar.

7:de. Utryckning med automobil. Rökmask i bruk.

8:de. Öfning med mekanisk brandstega.

Programmet genomgicks med lif och lust utan ringaste missöde, till stor heder för såväl instruktören som manskapet. Manskapet förefaller allsammans vara utbildade gymnaster.

De nummer vid uppvisningen som slog mest an på åskådarna voro nog gymnastikuppvisningen och lifräddningsöfningarna.

Efter uppvisningen å brandstationen företogo mötesdeltagarna en utfärd till östra skärgården med 3 st ångfartyg.

Söndagen, mötets tredje dag, inleddes redan kl. $\frac{1}{2}$ 9 f. m. med en ståtlig uppvisning i F. B. K. i Kajsaniemi. Uppvisningen sågs med lifligt intresse af mötesdeltagarna och belönades med stormande bifall. Efter uppvisningen skingrade man sig för att åter samlas kl. half 3 utanför Brandkårshuset, därifrån gemensam uppmarsch till folkfesten i Kajsaniemi skulle äga rum.

Det var en ståtlig anblick af fladdrande fanor och standar samt brokiga uniformer man hade utanför Brandkårshuset. Sedan uppställning på Hagasundsgatan ägt rum framträdde framför fron-

ten borgmästaren, friherre Harald von Hellens och kyrkovärden Hämäläinen från Kuopio samt öfverlämnade till brandmästar O. Ekman som ett tack för dennes arbete till förmån för brandkårsiden en smakfull silfverjardiniär, fylld med praktfulla röda rosor.

Härefter anträdde marschen. Efter musikkåren tågade i mötet deltagande brandmästare, efter dem landets tvänne äldsta brandkärer, Åbo och Björneborgs, och så samtliga öfriga, sist Helsingfors, alla med sina resp. fanor och standar i spetsen. Längs Östra Henriksgatan, Norra Esplanad-

gatan och Mikaelsgatan tågade man till Kajsaniemi, där sedermera folkfesten vidtog.

Om denna folkfest skriver Hufvudstadsbladet för den 11 juli följande:

»Brandkårsfesten i går i Kaisaniemi gynnades af ett fin-fint väder. Något för varmt, så att publiken gärna uppsökte de skuggiga platserna, men eljest var det så utsökt som möjligt.

Brandkärsmännens intåg i parken försiggick kl. 3 på dagen under flygande fanor — c:a ett trettiotal — och klingande spel d. v. s. hornmusik. Detta var en tillräckligt ståtlig syn för att sätta igång en allmän vallfärd ned till den gamla parken, där det snart hvimlade af folk. Alla åldrar voro representerade, men det var nog det tjäcka könet som dominerade. Såsom det skall

Brännskador.

Till följd af sin utmärkta verkan att **förekomma uppkomsten af brännblåser och lindra svedan** har Dr P. Håkansson's Salubrin vunnit stor användning vid behandling af brännskador.

Obs! Salubrin bör alltid användas mot brännskador mer eller mindre starkt utspädd med vatten; endast vid obetydliga brännskador och kort behandlingstid kan det användas utan utspädning, läs därom i bruksanvisningen.

Partilager hos

Gustaf Johns, Göteborg: Drottninggatan 34.

Rikstel. 1506.

vara på en brandkårsfest, där så många stiliga karlar stämt möte. Brandkåristen är ju numera snart sagdt den enda, som uppehåller uniformens ära bland det finska folket. Och detta gör han med den äran, såsom framgår af festen i går. Det glada friluftslivet i lönnarnes skugga fick en hurtig chevaleresk prägel, tack vare den hvita uniformrocken och kasken, som klär nästan hvarje karl. Hvilket ju allt förklarar det täcka könets smak för brandkårsfesterna.

Det glada friluftslivet fick en angenäm omväxling i festprogrammet, som förutom musik, sång och kupletter, föredragna af skådespelar A. Rosqvist, upptog så spännande saker som dragkamp och täflingslekar, och — ett zeppeliniskt luftskepp, ett fenomen, som levererats och förevisades af pyroteknikern Edvin Forsbäck. I ett särskild tält förevisades en trolleriteater, hvars mystiska omhölje var synnerligen lockande för publiken.

Dansen trädde med beundransvärd liflighet på tvänne dansbanor midt i det hetaste solskenet. Allén närmast intill var skuggig, och där fingo de sköna svalka sig, då näsduken icke mera ville räcka till på den varma dansbanan:

Förföriskningar fanns det naturligtvis att tillgå, och det mätte ha varit afsevärda kvantiteter kronöl, pomril och andra nykterhetsdrycker, som läskade de många struparna. Festplanen kändes på tre sidor af »löfhyddor», där brandkåristerna och deras gäster hade en behaglig tillflyktsort. Dessutom var det en tät ström af besökande å restaurangen, där det fanns en på en dylik dag ifrigt eftersökt skugga.

Summan af saken var, att det var en riktigt stilig brandkårsfest.*

Kl. 9 e. m. vidtog afslutningsbanketten på Societetshuset. Den smakfullt dekorerade salen, där småbord voro dukade, fylldes snart af festdeltagarna, af hvilka de flesta behållit sina uniformer.

Vid steken äskades ljud och mötesdeltagarna hälsades välkomna på svenska af magister V. Forsius och på finska af brandmästar G. Wasenius. De svenska gästerna hälsades af brandmästar O. Ekman. Det sistnämnda talet besvarades af brandchefen i Gelle major Otto von Malmborg och senare af öfverbrandmastaren i Göteborg C. A. Carlsson. De finska gästernas tack framfördes på finska af rektor S. Westerlund, den på svenska af länsarkivarien E. Wahlström. Handlanden Streng från Jyväskylä talade till brandkåren i Helsingfors och borgmästar R. Streng för deras manskap. Sedan kyrkovärden Hämäläinen hållit ett högstämdt tal till fosterlandet afslutades de officiella talens rad, och då supén äfven i detsamma var afslutad, slog man sig ned vid de långa kaffeborden, där den angenäma sammanvaron under musik, sång och tal länge fortsattes.

Öfverbrandmästare Carlsson har tillställt red. för denna tidning följ. tacksägelseskkrivelse:

Ett hjärtligt tack till bestyrrelsen vid 7:de Allm. Brandkårmötet i Helsingfors för de utmärkta anordningar och det insiktsfulla arbete, som i och för mötet och utställningen vidtagits. Ett tack till Ordf. för den förträffliga ledningen vid sammanträdena. Ett tack till föredragshållarna för deras lärarika föredrag. Ett tack till alla deltagare för deras sakrika inlägg vid de många frågornas behandling och slutligen ett tack till ordinarie brandkåren och F. B. K. för de storartade och intressanta uppvisningar som presterades, hvilka visade en högt uppdrifven färdighet i vapnens bruk mot vår gemensamma fiende.

Må den entusiasm, som då lades i dagen, ej slappas!

Sent skola de lärarika och högst angenäma dagarna af min vistelse vid 7:de Allm. Brandkårmötet i Helsingfors glömmas.

Göteborg i Augusti 1910.

C. A. Carlsson,

Öfverbrandmästare.

Förbundsangelägenheter.

Anhålles härmed att följande frågor infördes i Svensk Brandkårs Tidning.

När skall Svenska Brandmannaförbundets beslut på kongressen i Norrköping angående Förbundsmötets protokoll träda i kraft?

Huru länge dröjer det ännu innan årsmötets protokoll från kongressen i Norrköping tillställs respektive föreningar?

Västerås Brandkårs Kamratförening.

Rättelse: Ut i Julinumret under rubriken Förbundsangelägenheter står: »Malmö, N. Jansson», skall vara: N. Jönsson.

Otrefnaden ständigt gäst.

Svensk Polistidning skriver:

Nu är det vanligtvis så, att de öfverordnade äro mycket kvicka att klandra, när det är något personalen gjort, som inte är bra eller till lags. Det kan nog också hända, att de uttrycka sitt välbehag i enstaka fall. Men då är det vanligtvis vid sådana exceptionella

ALLMÄNNA BRANDREDSKAPSAFFÄREN Stockholm
E. Bergström & Co.
 Guldmedalj Stockholm 1897. Högsta pris Gefe 1901. Statsdiplom Berlin 1901. Specialaffär för **Brandmateriel.**

tillfällen, då tidningarna först gjort något särskildt påpekande, ofta nog af rätt obetydlig anledning. Men äfven under det dagliga knogget kan det ju vara tillfälle att säga ett uppmantrans ord. Sådant sätta de underordnade gifvetvis stort värde på, när det någon gång inträffar; och säkert är, att de många gånger känna sig mera tilltalande af att få ett erkännande än att få en extra betalning för arbete som de utfört. Ett ord af erkännande och uppmantran skulle göra sitt till att trefnaden inom kärerna blefve större. Ty som det nu är, måste man konstatera, att ofrefnaden är ständigt gäst. Och det är under de rådande omständigheterna många, som äro kvar i tjänsten endast för nöd skull. Så behöfde det inte vara, om befälet en smula bemödade sig om att bland personalen vårda arbetsglädjen.

Notiser.

Inrikes:

En anordning för lösning af kreatur vid eldsvådettillbud har i somras insatts i ladugården vid Taborsberg, strax utanför Norrköping.

Anordningen, som uppfunnits af linie-mästaren vid telegrafverket därstädes C. W. Schröder, verkar på det sätt, att genom en elektrisk kontakt, som åstadkommes genom att ett snöre skäres eller eventuellt brännes af, sättes ett batteri i verksamhet och till följd häraf svänger en framför djuren befintlig stång, hvaruti bindlarne äro fästade om, och löser djuren. Samtidigt besprutas hvarje djur i hufvudet med en vattenstråle från en ofvan foderbordet liggande rördledning och öppnas dörrarne, allt beroende på batteriets verksamhet. Samtidigt med att djuren besprutas med vatten och gå ut genom dörrarne, sätts klockor i rörelse för att väcka folket, så att djuren omhändertagas.

Den synnerligen sinnrika anordningen, som säkerligen är den bästa, som hittills åstadkommit, har också blifvit såväl af byggnadskonulenten hos Östergötlands läns hushållningssällskap Sven Torgersruud, som af inspektören i Norrköpings djurskyddsförening A. L. Wällgren rekommenderad till införande i ladugårdarne. Därigenom undvikes de gräsliga syner man kan blifva vittne till efter en ladugårdsbrand, då kreaturen ligga innebrända i sina bindeln, därför att de icke kunnat i tid lösas och komma ut i det fria.

Det är meningen att nu söka bilda ett bolag för oppfinningens exploaterande.

Inga sjukvåringshus i Stockholm. Kristliga föreningen för unga män i Stockholm har hos k. m:t gjort framställning om tillstånd att få inreda vindsvå-

ningen inom föreningens nybyggnad vid Birgerjarls-gatan till bostadsvåning, hvarigenom byggnaden kommer att innehålla sju våningar.

Byggnadsnämnden anför, att ett bifall till denna ansökan skulle kunna medföra betänkliga konsekvenser, och framhåller, att denna byggnadstyp ej är lämplig och ej är förenlig med kommunens bästa, hvarför ansökan afstyrkes.

Till brandchef i Falun ha stadsfullmäktige vid sitt sammanträde den 8 sept. valt brandseeranten och vice brandchefen i Halmstad herr C. Landström.

Största antalet fabriker, som finns i någon svensk stad, är 372 i Stockholm. De sysselsätta tillhoppa ungefär 30,000 arbetare. Näst största antalet fabriker, 354, har Göteborg, men Malmö kommer som god tredje med 325 fabriker. Antalet arbetare på de tvänne platserna är resp. 13,500 och 10,060. Efter Malmö kommer Norrköping med 168 fabriker och 8,630 arbetare, Gefle med resp. 141 och 3,650, Eskilstuna med 139 och 5,260, Helsingborg med 116 och 3,390 samt Borås med 106 och 4,550. Jönköping har blott 74 fabriker, men i dem 4,130 arbetare, Vesterås 51 fabriker och 2,400 arbetare, Örebro 95 fabriker och 2,370 arbetare samt Karlskrona 47 fabriker och 2,330 arbetare.

Brandkonsulent för skånska landsbygden. Skånska brandmannaförbundet har till brandkonsulent för Skånes landsbygd utsett fanjunkaren S. A. Dencker från Landskrona.

Stockholms första automobilambulansvagn. Vid Johannis brandstation i Stockholm har placerats en automobilambulansvagn, hvilken kommer att tagas i bruk för sitt ändamål i slutet af september. En brandseerant och tre menige ha utbildats till chaufförer.

Efterföljarsvärdt för våra brandkårer. Vid Malmö brandkår har bildats en liten musikkår, som mycket flitigt afhåller sina öfningar.

Brandstadga för landsbygden. Styrelsen för tredje kretsens af Svenska skorstensfejaremästareföreningen (omfattande Skåne), hemställer i skrivelse till k. m:t, att den af Skånska brandkårsförbundet gjorda framställningen om en brandstadga för landsbygden, innehållande föreskrifter om brandsyn, sotningsskyldighet och ett ordnad eldsläckningsväsen, måtte vinna k. m:ts beaktande, så att lämpliga föreskrifter i dessa för landtbefolkningen — i synnerhet i det tätbebyggda Skåne — ytterst viktiga angelägenheter snarast möjligt måtte utfärdas.

Stockholms stadsfullmäktige på besök å Köpenhamns hufvudbrandstation. Då Stockholms stadsfullmäktige för en tid sedan voro på besök i Köpenhamn aflades också en visit å dess hufvudbrandstation. Man får väl hoppas att »farbröderna» passade på tillfälle och samtidigt tog noggrann kännedom om personalens tjänstgörings- och aflöningsförhållanden, så att detta ej är dem obekant när det i sinom tid äfven här hemma i Sverige kommer att framställas kraf på förbättring i detta afseend. Det skulle för brandmännen vara glädjande, om flera staders herrar stadsfullmäktige vill följa Stockholms exempel och taga reda på hur brandmännen ha det i Köpenhamn.